

عنوان مقاله:

بررسی نوآوریها و شگردهای زبانی رایج در غزل شاعران جوان دهه هشتاد

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 19، شماره 37 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

غلامرضا کافی - دانشیار، دانشگاه، شیراز

محمد مرادی - استادیار دانشگاه شیراز

احمد عالی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

غزل مقبولترین قالب شعر سنتی است که پس از انقلاب و بویژه در دهه هشتاد، تحولات زیادی را تجربه کرده است. بررسی گونه‌های نوآوری در غزل دهه هشتاد راهی در سبکشناسی و معرفی افق‌های تازه شعر معاصر است و از آنجا که تحولات و نوآوری در زبان، از پرتنوعترین و مهمترین شگردهای شاعران جوان دهه هشتاد بوده است، در این مقاله، به صورت تحلیلی-توصیفی و با تأکید بر بسامد، گونه‌های مختلف نوآوری زبانی در غزل‌های چاپ شده این دهه بررسی و آسیب‌های آن نیز بیان شده است. از جمله یافته‌های این تحقیق، این است که غزل سرایان دهه هشتاد برای تغییر فضای شعر و رها شدن از کلیشه‌ها، به انتخاب واژه‌ها و ترکیبات تازه و مورد استفاده مردم، کنایه‌های جدید و ضرب‌المثل‌های رایج روزمره توجه نشان داده‌اند و در برخی نوآوری‌های خود با رویکردی تلفیقی، آرکائیسیم (باستانگرایی) را به واژه‌های جهان امروز گره زده‌اند. استفاده از امکانات نحوی جدید و نوآوری در دستور و جابه‌جایی متمایز ارکان جمله و همچنین چندصدایی و تغییر لحن از دیگر نوآوری‌هایی است که در غزل دهه هشتاد با بسامد و گونه‌گونی متمایزی در مقایسه با ادوار قبل جلوه کرده؛ به طوری که شعر جوان این دوره را در جایگاه یکی از مهمترین ادوار تحول غزل در تاریخ ادبیات فارسی قرار داده است.

کلمات کلیدی:

غزل دهه هشتاد، زبان غزل، رفتارهای تازه زبانی، نوآوری‌های زبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734358>

